

عنوان مقاله:

توان پیش بینی سبک های فرزندپروری ادراک شده و متغیرهای جمعیت شناختی بر احساس تنهایی دختران دانش آموز

محل انتشار:

مجله اصول بهداشت روانی، دوره 10، شماره 37 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

احمد لعلی فاز - کارشناسی ارشد و مدرس دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

احساس تنهایی، به عنوان حالتی ناخوشایند، پاسخ های هیجانی منفی و نارضایتی ادراکی فرد را در روابط اجتماعی اش شامل می شود. این تجربه نامطلوب و پریشان کننده می تواند به ناسازگاری های شناختی، هیجانی و رفتاری فرد در مرحله نوجوانی منجر شود. شواهد پژوهشی حاکی از وجود رابطه بین سبک های فرزندپروری و شایستگی های اجتماعی کودکان و نوجوانان است. به همین دلیل، برخی از پژوهشگران، به منظور توان پیش بینی احساس تنهایی در نوجوانان، بر مطالعه سبک های فرزندپروری (اقتدارمنش، دیکتاتوری و سهل گیرانه)، تاکید می کنند. از سوی دیگر، برخی نتایج پژوهش های مبتنی بر رویکرد بوم شناختی براون فنبرنر نشان داده است که بافت خانوادگی (وضعیت اقتصادی-اجتماعی، تحصیلات والدین و جنسیت کودک)، در درک تحول اجتماعی و احساس تنهایی فرزندان حائز اهمیت است. پژوهش حاضر بر اساس مدل تعاملی، سعی در بررسی توان پیش بینی مولفه های سبک های فرزندپروری ادراک شده و متغیرهای جمعیت شناختی بر احساس تنهایی دانش آموزان دختر نوجوان دارد. روش کار: روش پژوهش حاضر، همبستگی از نوع رگرسیون چند متغیره گام به گام است. گروه نمونه با توجه به فرمول کرجسی و مورگان ($n=416$) نفر برآورد و به روش چند مرحله ای انتخاب گردید. به منظور گردآوری داده ها از سه پرسش نامه سبک ها و ابعاد فرزندپروری، مقیاس افتراقی تنهایی و پرسش نامه جمعیت شناختی استفاده گردید. نتایج: نتایج به دست آمده بر اساس رگرسیون چندمتغیره گام به گام، نشان دهنده سه مرحله معنی دار در پیش بینی متغیر وابسته (احساس تنهایی) است. در اولین مرحله، بعد گرمی و حمایت گری از سبک فرزندپروری اقتدارمنش، بیشترین رابطه را با متغیر ملاک نشان داد ($R^2=53.4\%$). در مرحله دوم، دو مولفه سبک فرزندپروری اقتدارمنش (گرمی- حمایت گری و خودمختاری)، بالاترین میزان توان پیش بین احساس تنهایی را نشان دادند ($R^2=55.6\%$). در مرحله آخر، سه متغیر (بعد گرمی و حمایت گری، بعد خودمختاری و پایگاه اقتصادی-اجتماعی) دارای بیشترین توان پیش بینی کنندگی متغیر وابسته بودند ($R^2=56.3\%$). بحث: با توجه به یافته های به دست آمده از پژوهش حاضر می توان بیان داشت که سبک فرزندپروری اقتدارمنش، به ویژه دو بعد گرمی و حمایت گری و خودمختاری آن؛ و متغیر پایگاه اقتصادی-اجتماعی می تواند میزان احساس تنهایی را در دانش آموزان دختر کاهش دهد. این نتایج بایستی در سیاست گذاری سازمان های بهداشت روانی و آموزش والدین و مشاوران بالینی مورد توجه قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

سبک فرزندپروری ادراک شده، احساس تنهایی، متغیرهای جمعیت شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1434646>

